

Bogár László: Indexre tettek

2013 augusztus 22. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

A mai fiatalabb nemzedékek számára talán már nem is egészen világos, hogy mit is takar a címben jelzett kifejezés. Nos, az indexre tenni szófordulat annyit tesz, hogy valakinek a gondolatait, de legalábbis azok szóban és írásban való terjesztését megakadályozzák.

Az eredete közel félezer évre nyúlik vissza, és a lexikonban ezt olvashatjuk róla: „Az Index librorum prohibitorum (latin, jelentése: tiltott könyvek jegyzéke) azon könyvek listája, amelyeknek olvasásához a római katolikus egyház nem adta hozzájárulását, és hívei számára kifejezetten tiltott. A lista összeállításának az volt a célja, hogy megakadályozzák a teológiailag helytelen, a katolikus hit és erkölcs szempontjából veszedelmes tanok terjedését.”

Magyarország vezet? internetes hírportálja nyilván nem véletlenül választotta a nevét. Ha jóhiszeműen közelítünk a kérdéshez, azt is feltételezhetnénk, hogy az index szó a portál nevében egyszerűen csak „jegyzék, lista” jelentésében szerepel, vagy „mutatóként”, hiszen egy ilyen jegyzék, lista „megmutatja” például, hogy a történések közül mi fontos és mi nem. És ez nem csekélység, sőt ez a „tematizációs” hatalom közvetlen megnyilvánulása, márpedig a tematizációs és értelmező hatalom a globális média két rejtett és ellenrizhetetlen hatalomgyakorlási formája.

index

A tematizáció azt mondja meg, hogy „mir?!” , az értelmező hatalom pedig azt mondja meg, hogy „mit” illik gondolnia annak, akinek kedves az élete. Vagyis annak, aki nem akarja, hogy indexre tegyék. És ezzel el is jutottunk a lényeghez.

Az Index ugyanis érdekes, színes, elegáns, liberális, kiegyensúlyozottságra törekvő portál. De csak azért lehet ilyen, mert az általa tiltójegyzékre tett személyek nevetség tárgyává tételének és/vagy megbélyegzésének piszkos munkáját „bátor és gerinces” módon a blogjainak „névtelen” ítéletvégrehajtóira hagyja.

„Indexre kerülésem” történetével önmagában nem merném untatni a Magyar Hírlap olvasóit, ám úgy érzem, a következőkben összefoglalt történet messze túlmutat szerény személyemen, mert megmutatja a megbélyegzés és nevetségessé tétel kegyetlen mechanizmusát. Mivel néhány napja egy éven belül harmadszor kerültem az Index tiltólistájára, ez felbátorít arra, hogy összefoglaljak néhány gondolatot a mechanizmus működéséről.

Az első esetem 2012. április 15-én történt. Másnap a Corvinus Egyetemre voltam hivatalos, egy hallgatói körrel találkoztam, akik jelezték, hogy harminc főt körül szoktak összejönni általában. Ám 15-én, vasárnap délután felkerült az Index főoldalára egy hír az eladásomról, kiemelve pedig ez a mondat virított: „Jogtanácsosunk javaslatára nem fogom leírni, hogy Bogár László a Nemzet Hülyéje.” Érvelés, vita nincs, csak ítélet, a fenti hangfekvésben. Másnap harminc főt helyett több mint százan voltak kíváncsiak rám, és ez azt is jelzi, hogy a létrontó szándék nem mindig tud célba érni, az ingyenreklám pedig kétségtelenül jól jött, hiszen beszélgettünk, és sokan elmondták, hogy kifejezetten ez az Index-bejegyzés ösztönözte őket arra, hogy eljöjjenek.

A második eset 2013. július 14-én történt, a fő célpont ezúttal látszólag nem én voltam, hanem a Magyar Hyperion című új elméleti folyóirat, amelynek beköszöntőjébe én is írtam egy cikket, és az Index bejegyzése ezt torolja meg. Javarást velem foglalkozik, a címben is írtam idéz, kétségtelen, kissé kevésbé útszéli stílusban, mint az előző esetben, és ráadásul úgy, hogy közben megint óriási ingyenreklámot csinál az új folyóiratnak. (Amit egyébként a szerkesztőség nevében ezúton is köszönök.)

És végül a harmadik eset, amely hogy, hogy nem, éppen azon a napon került ki az Index címlapjára, amikor itt, a Magyar Hírlapban megjelent egy írásom Ez már nem elmélet... címmel. Arról írtam, hogy ami a világban „történik”, az már nem „összeesküvés-elmélet”, hanem napi rutin szintjén zajló „összeesküvés-gyakorlat”. Érdekes módon éppen erre a napra idézték annak a felmérésnek a közzétételét, amelyben arra a „megdöbbentő” következtetésre jutottak, hogy a magyarok jelentős része hisz abban, hogy a „titkos háttérhatalom” létezik. Az alábbiakat írták: „A Magyar Ember abszolút vevő a különböző háttérhatalom-elméletekre. A vizsgálatból ugyanis kiderült: a magyarok 42 százaléka »tudja«, hogy nem a kormány irányítja az országot, hanem valakik a háttérben mozgatják a szálakat, és csak a magyarok 36 százaléka veti el egyértelműen ezt a nézetet.” (Tegyük hozzá, ennek a harminchat százaléknak körülbelül a fele magából az „összeesküvés-gyakorlatából él”, méghozzá nem is

rosszul, így még szép, hogy azt hazudja, hogy nincs az a háttérhatalom, amely a kitartója!) Majd ezzel zár: „A háttérhatalom-elmélet Bogár Lászlón kívül leginkább az ún. »alacsony státuszú« – legfeljebb szakmunkás végzettség?, szegényebb – férfilakosság körében elterjedt”.

Újra csak köszönet azért az elismerésért, hogy a jelek szerint lehet némi szerepem abban, hogy a társadalom szegénységre ítélt többsége legalább is ébredésben van, és lassan megérti, hogy a magát nem létezőnek tekintő birodalom hogyan fosztja ki olyan példátlan kegyetlenséggel, mint eddig még senki a történelmében. A legmulatságosabb, hogy ezekkel az írásokkal nekik maguk szolgáltatnak bizonyítékot arra, hogy ez az „összeesküvés” létezik. Ezek az akciók ugyanis a „nem létező” birodalom védekezési-reflexei, és a jelek szerint még arra sem ügyelnek, hogy ezzel nekik maguk teszik nyilvánvalóvá a létezését. Hogy aztán tényleg nem látják ezt a meglehetősen egyszeri összefüggést, vagy valami más ok húzódik meg a törekvésük mögött, az majd az általuk elidézett „szép új világban” fog eldőlni.

Bogár László – magyarhirlap.hu

Ajánló